TIENDE JAARGANG No. 1953 — VERSCHIJNT DINSDAG, DONDERDAG EN ZATERDAG — DINSDAG 5 JUNI 1951

De Arubaanse Courant

Abonnementsprijs fl. 1.50 per maand - fl. 4.00 per kwartaal. — Bureau voor San Nicolaas: Aruba Drukkerij, Rodgerstraat 5 - Tel. 5072.

NIEUWS EN ADVERTENTIEBLAD VOOR ARUBA

Bureau voor Oranjestad: Aruba Boekhandel Gebr. de Wit, Nassaustraat - Tel. 1273, Oranjestad. — Redactie en uitgave Aruba Drukkerij, Gebr. de Wit, Aruba.
Drukkerij „De Stad" N.V.

POLITIEK OVERZICHT

WORDT MIDD. ZEE BIJ DE ATLANTISCHE OCEAAN GEKOPPELD?

Men herinnert zich hoe tijdens de afgelopen oorlog van Amerikaanse zijde betoogd werd, dat Amerika's veiligheidsgrens naar het Westen niet alleen tot Groenland liep, maar tot en met het Oostelijk bekken van de Middellandse Zee. Deze strategisch belangrijke uitspraak kwam ons aan het stille strand waar wij ons plegen te bezinnen alvorens een politiek overzicht te schrijven, te binnen, nadat van Amerikaanse kant verleden week het curieuze voorstel was gedaan om ook Turkije en Griekenland op te nemen in de Atlantische gemeenschap.

Dat wil een einde maken aan het dilema, waarvoor men zich zag gesteld: óf het aantal deelnemers aan het N.-Atlantisch Pact uit te breiden. óf een nieuw pact te sluiten voor de Middellandse Zee.

Er was groeiende ontevredenheid bij de Fransen over het feit dat Britten en Amerikanen tijdens hun conferentie op Malta defensieplannen maakten zonder daarin Parijs te kennen.

In Turkije weigerde men, luchtbases af te staan aan de V.S. en neigde men zelfs naar neutralistische denkbeelden, zolang de V.S. niet in positiever vorm dan de beloften volgens de Truman-doctrine, garanties gaven voor de veiligheid.

Wel bestaat er een Brits-Frans-Turks verdrag van 1939, doch de V.S. waren niet bereid daarvan mede-ondertekenaars te worden. In Griekenland wenste men geen nauwere contacten aan te gaan met Turkije en Italië zonder Amerikaanse ruggesteun. Derhalve moest Washington kiezen voor een apart verdrag(naar het model van het Atlantisch Pact) of voor opneming in de bestaande gemeenschap van Turkije en Griekenland. En dit laatste leek des te logischer, omdat Frankrijk, Italië en Engeland (die met de V.S. behoren tot de Zuidelijke regionale groep van het Atlantisch gebied) reeds leden zijn van het bestaande Pact.

Drie defensielijnen

Men kan drie defensieve linies onderscheiden rond de oude wereldzee: 1) de bergketens van Pyreneeën, Alpen en Joegoslavië. 2) Dan de lijn Gibraltar, Malta, Cyprus naar het Oosten verlengd met de vliegbases in Transjordanië en Irak, onder Britse contrôle. Ten 3) de Amerikaanse, Franse en Britse luchtbases in Marokko, Libye, Suezkanaal-zone en Perzische Golf. Uitbreiding der verdediging dezer Atlantische landen met die van Turkije en Griekenland lijkt dus consequent.

Indien er nochtans tot heden aarzeling heeft bestaan, dan had deze even begrijpelijke oorzaken. De verplichtingen van de Scandinavische en de Benelux-landen worden er zeer door uitgebreid: zij worden betrokken bij al wat in het Oostelijk bekken van de Middellandse Zee zal geschieden. Ten tweede behoort wel Algiers (als deel van Frankrijk), doch niet Marokko, Tunis, Libye of Egypte tot de Atlantische Unie: moeten zij er ook in worden opgenomen? Ten derde betreft de defensie van Turkije vooral het Nabije Oosten, de olierijke Arabische staten en zelfs Perzië, en het is duidelijk dat de collectieve defensie aldus opgevat nauwelijks meer Noord-Atlantisch kan worden genoemd. Om Turkije te sterken zou het de ruggesteun behoeven van de Arabische wereld (niet toevallig vertoeft de koning van Transjordanië in Ankara) waarom Londen en Washington druk uitoefenen op Israël om conflicten met de Arabische buurstaten uit de weg te gaan. Hoewel opneming van Griekenland en Turkije in het Atlantisch Pact nog te verdedigen valt, bevindt men zich hierbij toch aan de grens van zijn regionale karakter, en aanvaarding van verdere wederzijdse verplichtingen zou binnen het kader van de V.N. andere voorzieningen behoeven.

A.V.P. en P.P.A. krijgen ieder acht zetels

Waardoor de U.N.A. „Op de Wip" kwam"

Tegen acht uur gisteravond had zich een enorme menigte verzameld voor het Gezaghebberskantoor, waar, als te doen gebruikelijk, de uitslagen van de verkiezingen werden bekendgemaakt door middel van een omroepinstallatie en door een publicatiebord. Weldra was er stof tot praten en het maken van veronderstellingen; er kwamen namelijk cijfers van twee districten binnen en daarna werden de bescheiden van de overige districten met de regelmaat van een klok het kantoor binnengebracht. Het laatst kwamen voorzitter en leden van stembureau acht (Paradera) ten Gezaghebberskantore; dat was om kwart voor elf en precies een uur later werd bekendgemaakt, dat de U.N.A.-I drie zetels zou krijgen, de A.V.P. acht, de A.E.P. gene, de P.P.A. eveneens acht en tenslotte de U.N.A.-II twee zetels. De namen der gekozenen waren eerst na het middernachtelijk uur bekend.

Reacties van politici

Zodra de cijfers bekend waren, hebben wij ons telefonisch in verbinding gesteld met een aantal politieke leiders, die wij vroegen naar hun mening over het verloop van deze voor ons eiland zo uiterst belangrijke verkiezingen. De heer J. E. Irausquin (P.P.A.) zeide wel tevreden te zijn. „Wij hadden zo ongeveer dit aantal verwacht. Het komt nu aan op eerlijke samenwerking over de gehele linie. Alleen met eerlijke strijd zal er iets te bereiken zijn".

De heer Henny Eman (A.V.P.) was zeer teleurgesteld. Hij zeide meer dan acht zetels te hebben verwacht en weet het voor zijn partij zo slechte verloop toe aan een reeks minderzoole praktijken van een politieke tegenstander. Desgevraagd deelde de heer Eman ons mede, dat hij zal trachten te geraken tot samenwerking met de beide UNA-partijen.

Tenslotten kregen wij de heer Gerrit Amelink aan de telefoon. „De uitslag heeft me zeer teleurgesteld en ik zie het persoonlijk donker in met de Arubaanse eilandsraad. Er zal natuurlijk spanning ontstaan tussen de partijen, die ieder over acht zetels beschikken. Practische coalitie acht ik om verschillende redenen niet mogelijk". Helaas hebben wij van de UNA-II niemand kunnen bereiken.

TOTAAL UITGEBRACHTE STEMMEN

In totaal werden van de 14.558 uitgebracht 12.770 stemmen, zodat verstek hebben laten gaan 1.788 stemgerechtigden. Er waren 213 biljetten van onwaarde.

Gekozen zijn de navolgende heren: van de U.N.A.-I F. B. Tromp, F. J. Tromp en G. Kok.

Van de A.V.P.: C. A. Eman, J. Geerman, L. Laclé, A. J. Flanegin, E. Kock, H. M. Nassy, D. B. Oduber en W. Nisbet.

Van de P.P.A. J. E. Irausquin, P. Croes, A. J. W. Wijngaarde, W. C. Anslijn, H. J. Lopez, E. R. Finck, E. Petronia en F. P. Lejuez.

Van de U.N.A.-II: A. Werleman en N. E. Henriquez.

UITSLAGEN PER CANDIDAAT

Lijst 1 (U.N.A.-I)	Totalen
TROMP, F. B.	1213
TROMP, F. J.	60
KOK, G.	60
EVERY, J. C.	33
CROES, M. J.	29
GOEDHOOP, E. E.	45
FIGAROA, Th. J.	88
SCHWENGLE, L. A.	10
ODUBER, R. C.	9
WANAPA, M. A.	5
LUYDENS, Th. D.	9
FRANK, R. E.	0
SCHUIT, N.	39
TROMP, V.	1
ODUBER, J. C.	168
LACLE, M. H.	15
JANDOR, F. R.	3
BROKKE, J. J.	19
FIGAROA, V. C.	10
SCHWENGLE, J. I.	3
RUIZ, J. A.	2
AMELINK, G.	45
	1866

Lijst 2 (A.V.P.)	Totalen
EMAN, C. A.	3048
GEERMAN, J.	188
LACLE, L.	76
FLANEGIN, A. J.	101
KOCK, E.	121
NASSY, H. M.	152
ODUBER, D. B.	144
NISBET, W.	25
HOORN, R. van	36
BROKKE, E.	44
PALM, A. H. N. de	80
CURIEL, F. P.	11
CROES, D. G.	217
ERASMUS, H Th.	6
BIEST, H. van der	32
GEERMAN, L.	9
ODUBER, H. P.	4
HASSEL, D. F.	18
NOOT, M.	4
RODRIGUEZ, H. D.	85
WEVER, A. E.	63
LOPEZ-HENRIQUEZ, E.	5
ODOR, C. E.	14
CROES, C.	27
	4510

Lijst 3 (A.E.P.)	Totalen
HASSEL, Th. V. H.	164
LABEGA, E. C.	97
THOMPSON, J. W.	14
RICHARDSON, M. D.	23
JOHNSON, E. A.	27
MACCOW, F. A. G.	16
VLAUN, D. A.	178
	519

Lijst 4 (P.P.A.)	Totalen
IRAUSQUIN, J. E.	1386
CROES, P.	353
WIJNGAARDE, A. L. W.	40
ANSLIJN, W. C.	70
PALM, T. R. A. de	44
MADURO, J.	79
PELLEGRIM, C. N.	238
HENRIQUEZ, V. E.	68
BEAUJON, J. R. L.	20
FOKKERS, M. J.	27
KELLY, F. S.	43
LOPES, H. I.	290
LACLE, F. V.	28
FINCK, E. R.	697
PETRONIA, E. O.	336
MADURO, J. N.	16
CROES, O.	38
NUNES J. H.	13
ERASMUS, J.	177
LEJUEZ, F. P.	368
DIRKSZ, L.	16
CASTRO, J. G. de	6
TROMP, J. F.	12
VRIES, OTTO de	14
ANGELIA, C.	44
CROES, A. G.	22
	4445

Lijst 5 (U.N.A.-II)	Totalen
WERLEMAN, A.	779
HENRIQUEZ, N. E.	51
NIEUW, J. A. C.	153
MADURO, C.	65
DINTER, J. Th. van	10
SCHWENGLE, Ch. P.	7
FARRO, J. M.	21
MADURO, J. de la Cruz	3
WERNET-PASKEL, L. S.	11
ARENDSZ, E. R.	1
VEERKAMP, H. F.	9
CROES, J. G.	29
WEVER, J. P.	6
CROES, A.	15
HENRIQUEZ, L.	32
CROES, G. J.	1
CURIEL, L.	3
BISLIK, F. N.	11
SCHOUTEN, G. J.	60
DUSSENBROEK, A. F.	163
	1430

VOORLOPIGE UITSLAGEN VAN DE VERKIEZINGEN DER LEDEN VAN DE EILANDSRAAD IN HET EILANDSGEBIED ARUBA

Stembureaux:	(1) UNA-I	(2) AVP	(3) AEP	(4) PPA	(5) UNA-II
1 Noord (R.K. Clubgebouw)	298	333	12	41	17
2 Tanki Leendert (Tropical Country Club	288	457	15	138	8
3 Oranjestad (R.K. Muloschool voor jongens, La Sallestraat) ..	162	413	15	201	35
4 Oranjestad (R.K. Muloschool voor meisjes, Kloosterweg)	244	233	11	160	22
5 Oranjestad (Margrietschool) ..	297	230	11	171	36
6 Oranjestad (Julianaschool)	122	226	17	339	72
7 Oranjestad (Clubgebouw „Caribe")	73	171	4	136	28
8 Paradera (R.K. Clubgebouw ..	48	499	8	230	71
9 Santa Cruz (R.K. Clugebouw) ..	71	299	7	345	180
10 Santa Cruz (Santa Cruz Bar) ..	20	270	7	203	338
11 Savaneta (R.K. Clubgebouw) ..	60	161	11	240	71
12 Savaneta (R.K. jongensschool) ..	9	230	25	197	71
13 St. Nicolaas (Commandeur Pieter Boerschool)	26	174	54	441	133
14 St. Nicolaas (Club Suriname) ..	57	161	68	415	81
15 St. Nicolaas (Chinese Club)	29	41	43	382	106
16 St. Nicolaas (R.K. Club „Cecilia")	19	173	79	463	70
17 St. Nicolaas (Prins Bernhard School)	43	149	132	343	91
Totalen	1.866	4.510	519	4.445	1.430
Totalen verkiezingen van 21 December 1950	2.070	4.474	1.406	3.063	978
Wijzigingen	—204	+36	—887	+1382	+452

UITSLAGEN DER VERKIEZINGEN VAN CURACAO

K.V.P.	met	4651 stemmen	3 leden
C.O.P.	met	2398 stemmen	1 lid
D.P.	met	12455 stemmen	8 leden
N.V.P.	met	14582 stemmen	9 leden
P.d.O.	met	148 stemmen	0 leden

ENKELE WETENSWAARDIGHEDEN BETREFFENDE CURACAO.

Aantal stemgerechtigden 40249. (vorig jaar 39.768).

Aantal uitgebrachte stemmen 34.-234 (vorig jaar 32.423).

Percentage van het aantal uitgebrachte stemmen ten opzichte van het totaal 85,05% vorig jaar 81.5%).

Dit bewijst, dat er dus meer belangstelling voor de verkiezingen was dan de vorige maal, een feit, dat velen zal verbazen na de rustige verkiezingsstrijd en dag. Men moet hierbij rekening houden met het feit, dat nog meer mensen stemden dan het aangegeven aantal, maar dat er een gedeelte der stemmen afvalt wegens ongeldigheid.

De eilandsraad telt 22 leden. Niet gekozen lid wordt de Gezaghebber, die Voorzitter van de Raad is. Hij heeft echter geen stemrecht, zodat er altijd een oneven aantal leden stemt en staking der stemmen (mits alle leden aanwezig zijn) niet kan voorkomen.

IN DE OPSLAGPLAATSEN VAN PRIOK HOPEN DE GOEDEREN ZICH OP

Schepen doen andere havens aan „Daar gaan uw deviezen"

De opstapeling van goederen in de opslagplaatsen in het havengebied van Priok heeft een zodanige noodtoestand doen ontstaan, dat de Indonesische minister van Handel, Soemitro, op een inspectiereis, dit vraagstuk „een probleem van groter belang" noemde dan de vorming van een kabinet is.

De bladen van Vrijdag bevatten een advertentie, waarin werd medegedeeld, dat thans ook de scheepvaartlijnen op Europa, de Maatschappij Nederland, de Rotterdamsche Lloyd en de Ocean, in andere havens zullen lossen. De op Amerika varende lijnen hebben enige dagen geleden reeds een dergelijk besluit aangekondigd.

De directeur van het havengebied schat de in totaal opgeslagen hoeveelheid goederen op 200.000 ton. In sommige goedangs liggen goederen opgestapeld tot de zoldering, terwijl niemand meer weet, waar bepaalde goederen liggen. De chaos is volkomen geworden, zo zei men. Drie Amerikanen, die als deskundigen door de Indonesische regering werden uitgenodigd om de grootste moeilijkheden op te sporen en die de inspectiereis van minister Soemitro meemaakte, zeiden: „There goes your foreign exchange" (Daar gaan je deviezen).

ANTI-JOODSE HETZE IN DUITSLAND EN OOSTENRIJK

Wie denkt, dat het met Duitsland nog wel los zal lopen, moet maar eens een verzameling aanleggen van de dagelijkse nieuwsberichten, welke ons uit dit door onze vroegere bondgenoten thans weer zo onmisbaar geachte moordenaarsrijk, geregeld worden toegezonden.

Bij een gehouden stemming over het al dan niet publiek vertonen van een door de bekende Nazi Veit Harlan (vervaardiger van de antisemietische film „Jud Suess") gemaakte nieuwe rolprent, hebben te Frankfort 34.000 Duitsers zich vóór de vertoning uitgesproken, terwijl slechts 4.000 tegenstemden.

In diezelfde stad hebben enige jonge Duitsers terecht gestaan wegens het schenden van Joodse begraafplaatsen. Als echte lafaards ontkenden zij, zich aan het ten laste gelegde te hebben schuldig gemaakt, doch het is door getuigenverklaringen komen vast te staan, dat zij opzettelijk vele zerken hebben beschadigd. Bovendien werd bewezen, dat vijf van deze heren lijken hadden opgegraven om zich meester te maken van gouden tanden enz....

In Oostenrijk is het heus niet veel beter. Een katholieke weduwe, die in de pers alleen maar als mevrouw B. bekend is, had gedurende het Naziregime vele Joodse families, die uitgebongerd waren, van eten voorzien. Mevrouw B, die de weduwe is van een Oostenrijks ambtenaar, was voor dit „misdrijf" door een nazi-rechtbank tot een jaar gevangenisstraf veroordeeld. Op grond van dit feit is zij echter door het huidige regime in Oostenrijk ook verklaard tot iemand „die geen blanco straf-register" heeft en dientengevolge werd haar weduwpensioen van overheidswege ingetrokken.

De Joodse gemeente van Wenen heeft inmiddels besloten deze vrouw een lijfrente toe te kennen....

GEZONKEN „AFFRAY" NOG NIET GEVONDEN

LONDEN, — Een hoge functionaris van het Britse ministerie van marine, Walter Edwards heeft in het Lagerhuis medegedeeld, dat het verdwijnen van de duikboot „Affray" nog een mysterie is.

Het onderzoek strekte zich thans uit over een gebied van 2.500 vierkante kilometer van het Kanaal, maar tot dusver had men nog geen duikbootwrak gevonden, aldus Edwards. (R/ANP)

RUSTIGE STEMMINGSDAG

Toen we gistermorgen een bezoek brachten aan enige stembureaux, kregen we al spoedig de indruk, dat degenen, die hadden gedacht dat de bewoners van ons eiland wel „verkiezingsmoe" zouden zijn geworden en dat men gisteren — zo korte tijd immers na de laatste Statenverkiezingen van 21 December van het vorig jaar — wel thuis zou blijven, bedrogen zijn uitgekomen. Er werd over het algemeen flink gestemd (op Noord ! bijvoorbeeld was om ongeveer elf uur de helft van het aantal stemgerechtigden reeds verschenen om aan de kleurige lijsten nog een kleurtje toe te voegen) en overal heerste gezonde belangstelling.

Vanzelfsprekend stonden bij alle bureaux weer ijverige propagandisten opgesteld met levensgrote pamfletten of beeltenissen van „hun" partij en een ieder, die de lokalen wilde betreden, kreeg op het laatste nippertje het dringend advies toegediend om vooral te stemmen op mijnheer X („alleen hij is goed, mijnheer!") Wij wagen het te betwijfelen of het optreden van deze bureau-propagandisten enig gewicht in de schaal heeft gelegd; maar tenslotte kun je nooit weten..

Het was overal buitengewoon rustig en ordelijk; de reeds voor dag en dauw op de been zijnde politiemannen behoefden niet in te grijpen en dat pleit voor onze bevolking, die nu begrijpt waar het om gaat en ook inziet, dat met unfaire middelen of met geweldpleging niet en niemand gebaat is.

Schoolkinderen, die natuurlijk een vrije dag hadden, zagen we langs de verschillende wegen in groten getale propaganda maken voor een bepaalde kleur; zij zwaaiden met doeken en wimpels, floten de reeds alom bekend geworden partij-codes en schreeuwden alle automobilisten de naam toe van de partij. zoals door vader of moeder gedicteerd....

Aruba heeft rustig gestemd. Een pluim voor degenen, die de veelomvattende voorbereidingsarbeid hebben verricht, voor de voorzitters en de leden van de stembureaux (die wel blij zullen zijn geweest, dat het laatste biljet door hun handen ging !) en voor de politie, die een zware dag achter de rug heeft.

HOEVEEL GEESTELIJKEN ZIJN OP ARUBA WERKZAAM?

In „De Rots", het maandblad voor Nederlandse Katholieken op de Nederlandse Antillen, te Maracaibo en Punta Cardon, lezen wij, dat voor het eiland Aruba met 34.900 Katholieken werkzaam zijn 11 priesters, 36 frères, 44 zusters Dominikanessen. Op Curacao (69.516 Katholieken) werken 40 priesters, 80 fraters, 12 broeders van Dongen, 11 kruisvaarders, 102 zusters van Rozendaal, 90 zusters van Breda, 42 zusters van Schijndel en 6 zusters Dominikanessen.

LAGO-TELEFOONGIDS

Dezer dagen ontvingen wij de nieuwe telefoongids van de Lago Oil and Transport Company. Zeer overzichtelijk en volkomen volledig (een goede plaats werd ingeruimd voor belangrijke nummers en voor brand-signalen), maar het moet ons van het hart, dat de gestencilde uitvoering ons niet meevalt. Wij hadden de gids toch liever weer gedrukt gezien waardoor tevens een handiger formaat kan worden verkregen.

Twee nieuwe Nederlandse motorvrachtschepen.

De Stoomvaartmaatschappij „Nederland" te Amsterdam heeft aan een scheepsbouwmaatschappij te Capelle aan de IJsel (provincie Zuid-Holland) opdracht gegeven tot de bouw van een motorvrachtschip met een draagvermogen van 10.500 ton. Het schip wordt uitgerust met een motor van 8.400 pk en zal accomodatie bieden voor 12 passagiers.

Voorts heeft dezelfde stoomvaartmaatschappij aan een scheepsbouwmaatschappij te Amsterdam de bouw opgedragen van een zelfde schip, doch iets grotere tonnage, nl. van 10.950 ton dw.

De aflevering van deze beide schepen is te verwachten in 1953.

SITUACION MUNDIAL

KOREA

Na vecindario di riu Han aliadonan ta contrando cu resistencia tenaz. Te awor nan por a procede sin muchu resistencia, pero awor nan a topa cu algo duru. Artiljeria di norteronan ta atakando liñanan aliado cu fuego masha fuerte y ta causando bahanan numeroso. Pasando e teritorio di Mantan trupa mericanu a establece un cabez di brug di mas of menos 8 te 16 KM.

Pa parti di Indje chinesnan a obliga aliadonan di retira pa algun distancia. Segun observacion di inteligencia militar te awor tur dia norteronan ta treciendo refuerzonan cu medio di truck y otro vehiculo pa fortifica un liña nobo. Surkoreanonan ta retira caminda nan contra cu chinesnan; abiertamente por bisa cu chinesnan ta miho militar y miho ekipa cu nan.

Den ultimo dianan actividad di avion tabata poco pa motibu di visibilidad impractico. Oroplanu jet mericano a deriba 5 MIG ruso y a daña dos. Un lagun di awa a worde ocupa pa forzanan surkoreano, cual accion por sigura abastecimentu di awa pa algun tempu na aliadonan.

AMSTERDAM

Un entrevista cu Su Excelencia Gobernador Struycken a demostra cu ya Su Excelencia a haci un estudio di situacionnan y problema di nos teritorio. Dr Struycken a declara cu e ta bai antiljanan cu masha gustu y entusiasmo. E ta opina cu lo ta necesario pa baña otro medio di bida, pasobra economia di petroleo ta algu simple y unilateral. Di Hulanda lo ta necesario pa duna ayudo, pero ta di spera cu tal ayudo ta cu personal tecnico.

Den su opinion Dr Struycken ta bisa cu defensa di nos teritorio mester recibi atencion nutrido, por cierto ta cu ora di un emergencia lo no ta necesario pa acudi pa ayudo na un potencia estranhero. Tambe Su Excelencia a menciona kestion di tehidonan. Antiljas ta importa 40 miljon pa aña di paña y bisti, di cual solamente 1 y mei miljon ta bini di Hulanda. Lo ta un bon cos di un bon industria hulandes di trata di gana mayor parti di tal mercado.

OTTAWA, CANADA

Na un cuminda ofreci na ocasion di su bishita na capital canadiense, Sr Trygve Lie, secretario general di Naciones Unidas, a bisa cu awor ta tempu pa trata di pone fin na enemistadnan di Korea, pa medio di discusion entre esnan responsable.

Forzanan di naciones unidas a rechaza atacantenan pafor di paralelo 38, pero tamten cu nos no sa bon cu norkoreanonan kier stop hostilidad, copla cu desarme y restablecimentu di orden nos ta obliga di continua bringamentu. Lie a declara cu e ta na fabor di forma un legion di Naciones Unidas, entabla di voluntarionan di tur pais cu kier ofrece nan servicio den tal campaña pa libertad di un pueblo.

Onbehagen in Washington

Waar gaat de Amerikaanse Democratie heen?

De Amerikaanse volksvertegenwoordiging gedraagt zich in deze tijd van spanning meer dan ooit overeenkomstig haar reputatie de „praatstoel" van de natie te zijn. Met een ware politieke hartstocht gaan de leden zich te buiten aan de heftigste discussies, waarbij alle mogelijke kanten van het regeringsbeleid worden aangevallen. Men krijgt zo in de loop van de vergaderingen de indruk, dat er niet al te veel aan wetten door de parlementaire molen zal malen. In werkelijkheid heeft dit heftige heen en weer gepraat op het Capitool echter maar weinig te betekenen. Het is eerder de manier, waarop de leden van het wetgevend onderdeel van de Amerikaanse regering hun gevoel van onbehagen trachten te overwinnen. Waarom?

De luidruchtige „handelingen" van het Congres

Wanneer de nieuwgekozen volksvertegenwoordigers naar Washington vertrekken, aan het begin van hun parlementaire loopbaan, doen zij dat in de veronderstelling, daar het staatsbestuur te gaan uitoefenen. Volgens de grondwet van de Verenigde Staten ligt de wetgevende macht in handen van het Congres, daar vinden alle wetten hun oorsprong en het Congres heeft de laatste stem bij alle regeringsbeleid.

Maar de afgevaardigden en senators moeten al spoedig ontdekken, dat hun gezag ook inzake de belangrijkste staatsaangelegenheden heden ten dage meer theoretisch dan werkelijkheid is. Ze zien zich min of meer de rol van marionetten toegewezen. En ze ontdekken tevens, dat ze daaraan niet veel kunnen veranderen.

Een voorbeeld daarvan is het algemene misbaar naar aanleiding van het zenden van troepen naar Europa. De Senaat — en mogelijk in mindere mate ook het Huis van Afgevaardigden — zal op zijn achterste benen gaan staan omdat de President zich in deze belangrijke aangelegenheid teveel gezag heeft aangematigd. Maar voor de zitting beëindigd is, zal het Congres alles goedgekeurd hebben wat President Truman, Generaal Marshall of Generaal Eisenhower heeft gevraagd. Eenvoudig omdat het zich wel accoord moet verklaren met de beslissingen die de regering op advies van de legerleiding, alreeds genomen heeft. Het Congres is niet werkelijk onafhankelijk en tracht dat goed te maken door wijdlopige en heftige betogen voor de publieke tribune.

Zo zijn ook de beraadslagingen over het oproepen van de 18-jarigen voor de militaire dienst even onwerkelijk. Het is het Congres welbekend, dat dit voorstel niet de sympathie van het Amerikaanse volk heeft. Bovendien voelt het wel, dat er iets niet in orde moet zijn, wanneer de meer dan 1[?] millioen 19 tot 26-jarigen de gevraagde manschappen niet kunnen leveren. Maar het Congres weet even goed — ondanks zijn verzet — dat Generaal Marshall zijn 18-jarigen tenslotte zal krijgen.

Er blijft niets anders over

Wat kan het Congres ook anders doen dan de verdragen bekrachtigen, die de regering reeds met vreemde mogendheden gesloten heeft? Volgens de grondwet kunnen internationale overeenkomsten niet in werking treden voordat de Senaat die heeft goedgekeurd, maar de steeds toenemende practijk is, dat het aandeel van de Senaat bij het aanknopen van buitenlandse betrekkingen bijna een leeg gebaar is geworden. Deze gang van zaken, die President Roosevelt tijdens de oorlog tot ongekende ontwikkeling bracht, wordt in deze tijd nu we tenminste theoretisch vrede hebben, voortgezet.

Het is geen wonder, dat het Congres inlichtingen wenst aangaande de beloften, die de regering bijvoorbeeld de bondgenoten bij het Noord Atlantische pact zou hebben gedaan. Maar ook de diplomatieke verklaringen van Minister Acheson zijn niet in staat het gevoel van onbehagen geheel weg te nemen.

Het gaat in de tegenstelling Oost-West om grote waarden van menselijkheid en recht.

Hoewel wij weten, dat een nieuwe oorlog een ware catastrofe zal betekenen, kunnen wij toch in de huidige situatie herbewapening niet anders zien dan een NOODZAKELIJK kwaad. Deze herbewapening stelt de staten echter voor ontzaglijke problemen.

Een totalitair worden bestreden.

De vraag rijst of wij al of niet bezig zijn de waarden, die wij willen verdedigen te vernietigen. Tot die waarden behoort immers ook de democratie. — Een waarschuwende stem is niet overbodig.

Wij hoorden die in een artikel in het grootste Amerikaanse onafhankelijke christelijke weekblad „The Christian Century".

Onder de titel „Onbehagen in Washington" geven wij de hoofdzaken eruit weer.

Zelfs de opgewonden debatten naar aanleiding van de begroting, die nu uit de handen van de President komt, in plaats van uit die van het Huis van Afgevaardigden, hebben niet al te veel om het lijf. President Truman lachte het Congres bijna in het gezicht uit, toen hij onlangs bij het presenteren van zijn begroting van $ 72 billioen de leden er aan herinnerde, dat zij de vorige maal hetzelfde koor van verwijten en berispingen hadden aangeheven, om tenslotte te eindigen met nog een billioen extra te geven.

Zo blijft er niets over dan, ter voorbereiding van de aanneming, een klaagzang aan te heffen, in de hoop, dat ten tijde van het betalen van belasting of bij het kiezen van afgevaardigden, het kiezerscorps thuis zich de protesten zal herinneren en de daadwerkelijke uitkomst vergeten.

Wie regeert in Washington?

De kinderen op de Amerikaanse scholen leren nog steeds, dat het Congres de wetgevende macht is en derhalve het werkelijk regerend lichaam in Washington. Maar dit komt niet overeen met de feiten. De werkelijke centra van het gezag zijn: het Witte Huis, het „Pentagon", d.w.z. het Departement van Defensie en de verschillende, door de President in het leven geroepen „administratieve diensten". Niet één van deze drie vindt men in het Capitool, de officiële zetel van de wetgevende lichamen.

Als uitvoerende macht heeft het Witte Huis, in tegenstelling met het Congres, geen enkele beperking ondergaan. Integendeel, zich beroepend op zijn gezag als opperbevelhebber, eist de President voor zich een bijna onbeperkte zeggenschap op militair gebied. Bij het zelfstandig aangaan van internationale overeenkomsten overschrijdt hij bijna voortdurend de perken van zijn gezag. Zelfs in financiële aangelegenheden vraagt en ontvangt hij geheime fondsen, die hij zonder contrôle van het Congres gebruikt. De President van de Verenigde Staten heeft meer macht aan zich getrokken, dan enig ander hoofd heeft van welke regering ter wereld dan ook, waarvan men veronderstelt dat die democratisch is. Het verzet, dat nu en dan uit het Congres opkomt, kan de steeds voortgaande ontwikkeling in deze richting niet stuiten.

Het Pentagon is zichzelf bijna tot wetgever geworden. Elke nieuwe crisis in de internationale betrekkingen draagt tot zijn vrijheid bij. Het vraagt het Congres bedragen in astronomische cijfers, terwijl het slechts op de allervaagste manier aanduidt, hoe het die sommen denkt te gebruiken. Durft een groep Congres-leden daarover inlichtingen te vragen, dan behoeft men slechts te schermen met het magische woord „security" en de oppositie stort ineen.

Het vooruitzicht van een militair machtsbloc binnen de regering stelt de Republiek de mogelijkheid van een permanente militaire „kaste" voor ogen: voor het eerst in de geschiedenis is het hoofd van het Amerikaanse Departement van Defensie een beroepsmilitair. En naar reeds is gebleken, zullen daar alleen nog burgers geduld worden, wanneer die goed begrijpen, dat ze daar zijn om te doen, wat de generaals en admiraals voorschrijven.

Wat de „administratieve diensten" tenslotte aangaat, die telen eindeloos voort en krijgen bovendien steeds meer invloed.

Waar komen de regels en bepalingen voor de Amerikaanse samenleving in werkelijkheid vandaan? De zakenlieden hebben allang ontdekt, dat de „administratieve diensten" daarvan de geestelijke vaders zijn. De loon- en prijsregeling en alles, wat daar aan bepalingen en beperkingen nog op zal volgen, zullen dat ook aan de grote massa duidelijk maken.

In samenwerking met het Witte Huis, dat deze „diensten" in het leven riep en er ook het laatste woord over spreekt, vormen deze lichamen een macht, die onafhankelijk van het Congres zijn gang gaat.

Op weg waarheen?

De grondwettelijke theorie van het bestuur van de Verenigde Staten is alzo één ding; de practijk een ander. En naarmate het meer en meer de kant van een gemilitariseerde staat uitgaat, zal het verschil tussen theorie en practijk nog groter worden. Het Congres is op weg een even symbolische figuur te worden als de Romeinse Senaat onder de Caesars. De tegenwerpingen van het Congres zullen daarbij maar weinig resultaat opleveren. Omdat men over een gemilitariseerde staat geen democratische contrôle uitoefenen kan.

En het is een gemilitariseerde staat, die de Verenigde Staten bezig zijn te worden; gedreven, naar men zegt, door onvermijdelijke historische krachten.

Zolang zij in die richting zullen voortgaan, zullen het Witte Huis en het Pentagon hun macht zien uitbreiden en het Congres steeds meer van zijn zeggenschap verliezen. En macht, die eens verloren is, zal men niet, dan ten koste van een hevige strijd, weer kunnen heroveren, zelfs wanneer de internationale spanningen, die nu drijven naar een militarisering van de staat, zouden zijn verdwenen.

DEPARTEMENT VAN ONDERWIJS EN VOLKSONTWIKKELING

EXAMENS L.O.

ter verkrijging van de L.O.-akten van bekwaamheid tot het geven van onderwijs in de **Spaanse Taal**, de **Engelse Taal**, de **Franse Taal**, de **Hoogduitse Taal**, de **Wiskunde**, de **Handwerken** voor Meisjes, het **Handtekenen** en van de akte van bekwaamheid als **Hoofdonderwijzer**, te houden in de maanden Juli, Augustus en September 1951. Schriftelijke aanmelding **vóór 25 Juni 1951** ten Departemente van Onderwijs en Volksontwikkeling onder overlegging van een geboorteakte of bewijs.

Het examengeld, uiterlijk twee dagen vóór de aanvang der examens te voldoen ten kantore van de Ontvanger van Curacao of Aruba, bedraagt: f. 15,— voor het examen voor de akte van bekwaamheid als Hoofdonderwijzer, f. 5,— voor het examen voor een der andere hierboven genoemde akten.

Nadere inlichtingen betreffende deze examens kunnen bij het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling worden ingewonnen.

Habsburgers trekken ter bruiloft naar Nancy

Aartsbischop Otto huwt Prinses Regina van Saksen-Meiningen

„Ik heb geen tijd om te trouwen", zeide Otto van Habsburg, het hoofd van het Huis Habsburg-Lotharingen en pretendent naar de Keizerskroon van Oostenrijk en de Koningskroon van Hongarije, niet lang geleden tot een dagbladschrijver, die een reis door Europa en door de Noord- en Zuid-Amerikaanse landen maakte om alle onttroonde en in ballingschap levende vorsten te interviewen. Hij wist er velen op te sporen en tot een vraaggesprek te bewegen.

Nauwelijks had Otto van Habsburg deze (boute) uitspraak gedaan, of het bericht werd gepubliceerd dat hij zich had verloofd met Prinses Regina van Saksen-Meiningen. Hun huwelijk zal Donderdag a.s. (10 Mei) met een pracht en een luister, die — helaas — niet meer van deze tijd zijn, doch daarom nog niets van hun fascinerende aantrekkelijkheid hebben verloren, te Nancy worden ingezegend. Nancy met zijn rijk historisch verleden, waar zich de graftomben der Hertogen van Lotharingen bevinden, met zijn architectonische schoonheid, welke het voor een groot deel heeft te danken aan de uit Polen verjaagde Koning Stanislas I (schoonzoon van Lodewijk XV), die er gedurende acht-en-twintig jaren als souverein van Lotharingen zetelde, leent zich goed voor pompeuze plechtigheden.

Van alle Europese vorstenhuizen die sedert het einde van de eerste Wereldoorlog van de troon werden gestoten, vertegenwoordigt Aartshertog Otto wel het machtigste. Hij draagt niet alleen „bij de gratie Gods" de titel van Keizer van Oostenrijk en Koning van Hongarije maar hij is tevens in naam Koning van Lombardije en Venetië, Koning van Jeruzalem, Hertog van Lotharingen, van Parma, Placenza, Heer van Triëst, Grootwoïwode van Servië, en nog véél, véél meer, wel een halve pagina in de Almanach de Gotha. Maar op zijn emigrantenpas staats slechts één titel en die heeft hij door zijn eigen verdiensten verworven: doctor in de staatswetenschappen van de Universiteit te Leuven.

Zes jaar oud was Otto toen zijn vader Karel I, de laatste souverein der Oostenrijks-Hongaarse monarchie, in November 1918 van de troon werd gestoten en in April van het daarop volgende jaar uit zijn land werd verbannen. Hij vestigde zich eerst in Zwitserland, daarna op Madeira, waar hij op 1 April 1922 overleed. Een maand later aanschouwde zijn achtste kind het levenslicht. Zijn gemalin, Keizerin Zita, een Prinses van Bourbon-Parma, zwierf met haar kinderenstoet van land tot land. De toenmalige Koning van Spanje, Alfonso XIII, bood haar gastvrijheid aan en zij vestigde zich te Lequeitio, een nederig vissersdorpje tussen San-Sebastian en Bilbao. De Spaanse burgeroorlog verjoeg haar en zij trok naar België, waar het Kasteel Steenockerzeel bij Leuven haar tot onderdak diende. Haar oudste zoon ging studeren aan de Leuvense Universiteit, de overige kinderen genoten onderwijs in verschillende Belgische steden.

De tweede Wereldoorlog deed Zita met haar kroost België verlaten; zij week uit naar de Verenigde Staten, waar haar vijf zoons en drie dochters hun opvoeding voltooien.

Toen Otto in het voorjaar van 1950 in Beieren een bezoek bracht aan een kamp voor Hongaarse displaced persons leerde hij daar Prinses Regina kennen, de dochter van wijlen Hertog George III van Saksen-Meiningen en Hertogin Clara, geboren Gravin von Korff—Schmising-Kerssenbrock. Sedert de dood van haar vader, die in 1945 in een Russisch gevangenkamp is overleden, woont Regina met haar moeder in Bamberg. Zij genoot onderwijs bij de nonnen van de Ursulline-Orde en kreeg daarna te München haar opleiding voor kinderverzorgster. Zij is thans 26 jaar oud, Otto 38 jaar. Van haar twee broeders sneuvelde de oudste in de eerste maanden van de oorlog van 1940.

De geëmigreerde vorsten moeten d i e n e n en niet trachten iets te decreteren, is het standpunt van Otto, die in geen enkel opzicht wil trachten een monarchistische agitatie in het leven te roepen. Vast overtuigd is hij dat de sociale omstandigheden van ondergeschikt belang zijn. Alleen de kracht of de zwakheid van de godsdienst bepaalt het lot der volken. Het communisme is een godsdienst voor lieden, die hun andere godsdienst hebben verloren, zegt hij. Overal, waar de godsdienst verloren gaat, zal het communisme zegevieren. Zijn vertrouwen echter in de krachten, die een verenigd Europa zullen weten te scheppen, is onbegrensd. Hij is nimmer bereid geweest met de machthebbers uit de oorlogsjaren een compromis aan te gaan. Hitler bood hem het herstel van zijn troon in Hongarije aan indien hij zich tot het nationaal-socialisme zou bekeren. Otto weigerde. Ook weigerde hij in te gaan op de suggestie van Stalin, die hem liet polsen of hij bereid zou zijn, naar het voorbeeld van Koning Michaël van Roemenië, met een aan Moskou ondergeschikte regering aan het bewind te komen.

De Bisschop van Nancy, mgr Lallier, zal het huwelijk tussen Otto en Regina inzegenen in de uit de 15e eeuw daterende Kerk der Franciscaners, die tot de eerste Wereldoorlog een der bezittingen der Habsburgers was en waar thans nog elk jaar een dodenmis voor de gestorven leden van dit illustere vorstenhuis wordt gecelebreerd. Het Huis Habsburg heeft Frankrijk twee Koninginnen en een Keizerin geschonken: Marie-Amelie (gemalin van Louis-Philippe), en Marie-Louise (tweede gemalin van Napoleon I).

Verscheidene van de over de gehele wereld verstrooide Habsburgers zullen de komende dagen te Nancy vertoeven om ter bruiloft aanwezig te zijn. Wat is er van hen geworden, sedert 1918 toen Schönbrünn, dat Maria-Theresia deed bouwen, door hen verlaten werd? Enkelen van hen wisten hun vermogen te redden, anderen moesten met moeite aan de kost zien te komen. Zo werd eens gemeld, dat Leopold van Habsburg bij de Fox films werkzaam was, zijn (reeds overleden) broeder Rainer motorrenner was geworden. Daarentegen is het Max en Ernst Hohenberg en hun zuster Sophie, de kinderen van Franz-Ferdinand en diens morganitische gemalin, Sophie Chotek, niet slecht vergaan. Zij wonen ergens in Oostenrijk of Duitsland op stille landgoederen, geheel in vergetelheid.

Door de moord op hun vader te Serajewo begon in Augustus 1914 de eerste Wereldoorlog.

ETEN IN ENGELAND STEEDS SLECHTER

Elke avond snijdt in enige millioenen Engelse gezinnen de huisvrouw een paar plakken malse biefstuk en geeft ze vervolgens te eten aan de hond.

Daarna zet de familie zich aan de dis en kieskauwt mismoedig op schijngehakt, namaakpastei, of welk mysterieus resultaat ook, dat men verkrijgt met het volgen van de honderd-en-één recepten, die de hulpvaardige kranten publiceren om tegemoet te komen aan het gebrek aan vlees in dit land. De biefstuk, waarvan Fido smult, is natuurlijk afkomstig van een paard, en ofschoon iedereen afgunstig kijkt naar het smakelijke diner in de hondenbak, zou elke Engelsman nog eerder de tanden in het eigen vlees zetten dan een lapje veroberen van het edel ros, der mensen nobelste en dierbaarste vriend — in Engeland.

De Britse Regering (althans het departement voor voedselvoorziening) zoekt intussen nog steeds koortsachtig de hele wereld af naar vlees in een of andere consumabele vorm. Na walvisbiefstuk en uiteindelijk niet vermaterialiseerde Thibetaanse yak zijn we nu getracteerd op Laplandse rendier, dat volgens onze persoonlijke mening smaakt naar een kruising van walvisbiefstuk en — mogelijk — Thibetaanse yak. Hoe hoog de nood der traditioneel vleesvermalende gebitten der Engelsen is gestegen, is onlangs geïllustreerd door de gretigheid waarmede een vlees-vermeldend bericht werd gelezen in de babbel-kolom van de „Evening News". De babbel-redacteur schreef, dat de vlees-situatie voor de geallieerde soldaten in Korea ook niet alles was, want het rantsoen moest nog al eens aangevuld worden met Japanse aap (in blik). Een aantal wijze hoofden werden aanstonds geschud in twijfel over het bestaan van Japanse apen, al dan niet in blik. Maar nog veel meer anti-vegetarische Engelsen hoopten vurig, dat een nieuwe bron van vlees was aangeboord.

Honden eten biefstuk, duiven drinken whisky

Helaas bleek al spoedig, dat de babbel-redacteur zich had vergist.

Hij had het bericht uit het Frans vertaald en wist niet, dat de Franse soldaten in Korea „corned beef" of „bully beef" bestempelden met de naam „singe" (aap). Het bericht was verzonden om te melden, dat de blikjes „corned beef" sinds kort ook in Japan worden gefabriceerd... Na het lezen van deze rectificatie zullen vele teleurgestelde, hongerige ogen met verminderde carnivorische gloed, maar vervuld van nieuwe hoop, zich hebben gericht op een ander bericht, waarin werd vermeld, dat een parkwachter het plan had opgevat enige honderden van de duizenden duiven, die Engelands parken bevolken, te vangen voor gestoofde of vermalen consumptie. Dat zou hij doen door hun voedsel te drenken in whisky waarna de duizelige duiven gemakkelijk te grijpen zouden zijn.

Maar ook dat is verkeerd afgelopen. De duiven consumeerden de whisky met toebehoren in stil genot en grote brokken, maar bewezen haar appreciatie voor het bijzonder pittig maal niet door zich wankelend en luidruchtig koerend bij de parkwachter aan te melden voor z ij n diner. Integendeel, zij verhieven zich in vrolijke stemming in de lucht en zijn niet meer teruggekomen. Misschien zijn zij wel naar Parijs gevlogen om het feest voort te zetten. „En ik heb er nog wel een halve fles kostelijke whisky aan opgeofferd", moet de parkwachter zuchtend hebben gezegd.

Zo blijven de Engelse smaakorganen zes dagen van de week aangewezen op zeewild van de Doggersbank. De vleeshonger is zonder twijfel tot maximale scherpte gestegen. Het verdient geen aanbeveling een sappig rund onbeheerd op een stil plekje langs de openbare weg te laten staan. Sommige Engelsen zouden de populaire viervoeter kunnen herkennen door middel van vergeelde foto's uit de goede oude tijd, toen het genus os meer dan een plaatje in kinderboeken was. En welke Engelse rechter zou het kunnen betwisten als de verdachten beweerden te geloven dat het dwalend kalfsoog hen had aangekeken met èen uitnodigende blik?

SPAANS INSTITUUT TE UTRECHT GEINSTALLEERD

Prins Bernhard spreekt rede in het Spaans uit

Afgelopen week heeft de voorzitter van het Utrechtse Universiteitsfonds, jhr dr M. L. van Holthe tot Echten, het bestuur van het Spaans (universiteits) Instituut te Utrecht geïnstalleerd. Als voorzitter van het nieuwe lichaam zal Z.K.H. Prins Bernhard optreden, als vice-voorzitter de Spaanse gezant, markies De Santa Cruz, penningmeester is mr N. E. Rost Onnes, en secretaresse mej. mr W. M. W. van Lanschot; verdere leden zijn de gezanten van Argentinië, Chili, Columbia, de Dominikaanse republiek, Mexico, Peru en Venezuela alsmede de heren mr dr W. Dijckmeester, jhr mr L. E. de Geer van Oudegein, W. H. de Monchy, prof. dr N. J. H. Gerlach Royen O.F.M., mr J. H. des Tombe, prof. dr J. H. W. Verzijl, en prof. dr H. Wagenvoort.

In zijn in het Frans gestelde installatierede besprak jhr van Holthe tot Echten de geschiedenis van het onderwijs in de Spaanse taal en letterkunde aan de Utrechtse universiteit, waar de eerste leerstoel in het Spaans in ons land is gevestigd. De „Junta de relaciones culturales" te Madrid subsidieert met een aanzienlijk jaarlijks bedrag het nieuwe instituut, en ook van andere zijden is financiële steun toegezegd; directeur van het Instituut is prof. dr C. F. A. van Dam.

Prins Bernhard verzekerde in een in het Spaans uitgesproken rede, dat hij gaarne het voorzitterschap van het instituut had aanvaard, omdat hij uit eigen ondervinding weet van hoeveel betekenis kennis van de Spaanse taal en de Spaanse cultuur voor ons land is; Z.K.H. verklaarde het zeer toe te juichen, dat reeds verscheiden grote Nederlandse ondernemingen financiële steun hebben toegezegd, en sprak de hoop uit, dat vele andere bedrijven, die met de Spaans-sprekende wereld zaken doen, dit goede voorbeeld zullen volgen. Het wordt de hoogste tijd aldus de Prins, dat men in bredere kring het oog wendt naar Zuid- en Midden-Amerika; maar men begeve zich er niet heen dan na de nodige voorbereiding".

Daarna sprak markies De Santa Cruz zijn grote voldoening er over uit, dat, dank zij een Spaans initiatief het hispanisme in Nederland krachtiger dan tot nog toe het geval was de vleugels kan uitslaan.

Ten slotte gaf prof. Van Dam een beknopte uiteenzetting van hetgeen men in het eerste jaar hoopt te bereiken.

CONSERVATIEVEN STEUNEN ENGELSE REGERING INZAKE PERZISCHE KWESTIE.

Minister Morrison herhaalde gisteren in het Engelse Lagerhuis, dat de Regering zich op het standpunt stelt, dat de Perzische oliekwestie geen zuivere interne aangelegenheid en evenmin een kwestie tussen de oliemaatschappij en de Perzische Regering, maar dat Engeland groot belang bij deze zaken heeft.

Namens de Oppositie verklaarde Eden, dat de Conservatieven de Regering zullen steunen ten aanzien van het geschil.

Seccion na Papiamento

PREPARACION PA ELECCION

Diabiernes pasa pa 8 or di anochi Sr Gezaghebber Hessling a recibi e miembronan di e 17 oficina di votamentu pa nan haña di Sr Goetze instruccion com ley ta bisa cu nan mester obra dia di eleccion. Splicacion bon y cla a worde duna pa Sr Goetze, kien ya conoce e materia aki di tur forma.

Mayoria di esnan presentá ya tin tres of cuatro eleccion tras di nan, cual ta duna algun experiencia. Pasobra ley ta bisa un cos y e mester worde cumpli estrictamente sino e eleccion no ta valido.

Despues di ora y mei tur a bolbe cas bon instrui, y cla pa nan tarea dialuna.

Otro edicion nos ta spera di duna nos lectornan resultado di es eleccion.

STATEN

Den su sesion di diabiernes Staten a duna na Conseho di Gobierno autorisacion pa procede cu pagamentu di diferencia den sueldonan, na analogia cu es ahustenan cu a worde haci den caso di hoofdkommisnan. Siman pasa hopi hoofdkommis a recibi tres of 4 mil florin cada un, como ahuste di sueldo te aña 1948. Ta un acto husto cu gobierno ta cumpli cu un obligacion cu ya tantu tempu pendiente. Ohala comercio sigi e bon chemplo aki, y paga na empleadonan sueldo y bonus di tantu aña pendiente, luga di traha y gana placa cu e kapitaal di otro y mantene mediocrenan di ultramar.

CLUB DI LEONES

Noticia cu Club di Leones a haña for di Philadelphia cu nan pretegee Irena Jacobs ta marchando bon. Dia di su aña club di Philadelphia a duna un fiesta pé na un scool, tambe e dos mucha hombernan cu ta actualmente na Allentown, studiando pa Lago, Jan y Pedro a worde invita como un sorpresa.

Consul Hulandes na Philadelphia tambe a haci acto di presencia y su Señora esposa tur ora ta hiba Irena den auto conoce e ciudad. Realmente esaki ta un proyecto di caridad cu ta haci bon impresion pa Leonismo na Aruba.

DEMOSTRACION DI DAMAS CONTRA CAMPO ALEGRE

Diarazon atardi mas cu 2 mil damas di tur categoria di nos isla a organiza un demostracion pacifico, pa pone na conocimentu di autoridad nan protesta contra e criminal plan di pone un campo alegre na Aruba. Cantidad di borchi cu lemanan a worde carga pa henter pueblo mira. E optocht a bai di Smith Boulevard dilanti di Teatro de Veer pa oficina di gezaghebber, na completa orden y respet. Gezaghebber a tuma nan peticion y a declara cu den ningun caso el lo contribui na tal Campo Alegre y lo e trata pa cancela e proposicion. Tambe telegram a worde manda pa La Reyna, Gabinete, y Dr Jas, Gobernador Interino.

Gobierno lo realiza awor cu nan no por trapa protesta di un pueblo cu pia. Es un of dos persona cu perde entrada pa tal sushidad bai siña un fishi na Ambachtschool, ei kizas nan por stop di ser chulazijn y bira carpintijn. pa nan por ser ultil pa nos comunidad envez di biba como parasita di porkeria.

bezighouden met het voeden en schoonhouden van de koninginnen.

De koninklijke personages, die doorreisden naar de Zuid-Amerikaanse stad Bogota, om aldaar nieuwe bijenkolonies te stichten, zijn een onderdeel van de Britse export.

Het afscheid van de koninginnen van Londen vóór de aanvang van hun 11.00 km lange luchtreis kreeg nog een officieel tintje, doordat ze door een Britse M.P. aan een K.L.M.-stewardess werden overhandigd.

Het reiskistje bevatte honingraatcellen, die zo zijn geconstrueerd, dat de bijen onderweg geen eitjes kunnen leggen. Als zij straks echter in normale korven geplaatst worden, zullen ze de schade ruimschoots kunnen inhalen, door het leggen van 2000 eitjes per dag.

De best verzorgde vijftig boeken van 1950

Het uiterlijk van de Nederlandse boeken — dat wij al jaren lang ijverig horen roemen — blijkt er nog steeds op vooruit te gaan. De jury, die uit de productie van het vorig jaar vijftig boeken heeft moeten kiezen, die er het beste uitzagen — zij zijn in het I.C.C. in Amsterdam tentoon gesteld — zegt namelijk in haar rapport, dat „tot haar vreugde.... het gemiddelde peil der inzendingen vergeleken bij het vorig jaar gestegen is." Als algemeen kenmerk voor de goede uiterlijke hoedanigheden noemt de jury „een zeer strakke en sobere zetwijze, met goede lettersoorten, een goede afdruk en goede grondstoffen". Zij schrijft dat toe aan de heilzame invloed van een stijlrichting, die, op de grondslag van richting, die, op de grondslag van een beproefde traditie, zorgvuldig vakmanschap en bescheiden dienstbaarheid aan de auteur, een objectieve weergave van de tekst nastreeft. In die richting zijn overigens eminente voorgangers en bekwame navolgers.

Het gaat niet aan alle vijftig boeken te vermelden. Wel mag gezegd, dat Querido vijf maal bekroond werd, Meulenhoff en Het Spectrum viermaal. Van „Het Spectrum" is bijvoorbeeld bekroond het boek van Hendrik Andriessen „Over muziek", omdat het een gaaf geheel is en band en opdruk (ontworpen door Aldert Witte, die ook de lay-out verzorgde) bijzonder goed van kleur zijn. Het Missaal van Het Spectrum (lay-out Charles Nypels en Aldert Witte; druk Enschedé) is ook bekroond. „Rome" van prof. F. van der Meer — van de uitgeverij Contact — behoort tot de uitverkoren boeken om het goede tekstgedeelte (lay-out Otto Treumann) en zijn voortreffelijke illustraties (foto's Hans Sibbelee). De „Bijbelse Geschiedenis" van H. Wolffenbuttel—van Rooyen — uitgave van „De Fontein" — werd gekozen, omdat een goede eenheid werd bereikt tussen de tekst en de gravures van Gustave Doré (lay-out Jos. Ditters). „De krankzinnigen" van Fré Dommisse trok de aandacht als „een goed specimen uit een lofwaardige serie goedkope boeken (lay-out van Suzanne Heynemann, uitg. Querido).

Dit is maar een vrij willekeurige greep. De tentoonstelling zelf licht belangstellenden het beste in. 's Zondags is zij alleen 's middags open.

DRIJVEND DIERENPARK IN AMSTERDAM

Met lading exotische dieren in de haven

Dezer dagen meerde in Amsterdam het m.s. Rijnkerk van de Holland-Afrikalijn, met een compleet dierenpark aan boord. Giraffen staken hun lange halzen uit de op het dek gebouwde houten kooien en constateerden met kennelijk misnoegen dat Holland niet in de verste verte leek op die van hun geboortegrond. En als wij zeggen dat de struisvogels stonden te bibberen van de kou overdrijven wij wellicht iets, maar in ieder geval maakten de beesten een jammerlijke indruk. Veilig opgeborgen in houten kratten waren op de „Rijnkerk" verder nog opgeborgen, 38 zebra's, 6 wildebeesten (Gnoe's) 2 orynx (een soort antilopen), 5 neushoorns en wat „kleingoed aan vogels"; al tezamen - een olifant was in Genua al van boord gegaan - bestemd voor diverse dierenparken in de lande en voor een „Zoölogischer Garten" in Hannover. Alleen „Artis" deelt dit keer niet mee.

Heel deze gecompliceerde levende have werd vervoerd onder leiding van de heer J. Peters, die vroeger als hofmeester bij de K.N.S.M. voor zijn plezier al eens een beestje meenam, maar die tegenwoordig „beestenhaler" van beroep is. De heer Peters woont met zijn vrouw en twee zoons in Arusha, een plaatsje in Tanganyka. Hij werkt in opdracht van handelaars in beesten en hij heeft ook een werkzaam aandeel in de vangst. Van tijd tot tijd gaat hij op jacht met Afrikanen die een licence hebben. Zoals ieder begrijpen kan is dat een hele onderneming. Men vangt de beesten per auto, d.w.z. met een wagen, waarvan op het spatbord een neger met een lasso is gezeten. Zo wordt een giraffe in drie minuten gesnapt, duurt het langer dan krijgt het beest hartkloppingen, hetgeen zijn definitief einde betekent.

Zelfs neushoorns en olifanten vangt men aldus „met een lijntje", zoals dat in vaktermen heet. Natuurlijk komt er nog meer personeel aan te pas dan de neger op het spatbord. En dat brengt zo zijn eigen moeilijkheden mee. „Als je 30 kaffers meeneemt", zo vertrouwde de heer Peters ons toe „kun je er op rekenen dat er 10 werken en dat de rest onverstoorbaar toekijkt."

De onderhavige reis is overigens uitstekend verlopen. Op een paar ongelukjes na. Eén van de zeven giraffe kreeg na Genua een ongeluk en liet het leven. En bij Corsica kwam de „Rijnkerk" in een storm terecht, wat tengevolge had dat sommige kooien het min of meer begaven. „De wildebeesten zagen er op een gegeven moment uit als hadden zij een hoge hoed van hout op, en een zebra liep vrij rond door het schip", zo vertelde de heer Peters. Maar de dreigende wanorde was spoedig in de kiem gesmoord. Binnenkort vertrekt de heer Peters weer naar Afrika; volgend jaar Mei komt hij terug met een nieuwe lading.

BLIJFT NIET IN DE FILE STAAN

De Londenaars zijn zó gewend voor alles en nog wat in de file te staan, dat ze het niet kunnen laten; Zelfs bij het Festival of Britain vormen zij een ordelijke rij wanneer zij maar denken dat zij dit behoren te doen. De functionarissen van het Festival klagen, dat deze gewoonte te diep is ingeworteld opdat zij haar kunnen bestrijden.

Als voorbeeld halen zij het geval aan van drie Scandinavische bezoekers van het Festival, die een paar minuten bleven staan om een programma te raadplegen. Toen zij weer opkeken zagen zij tot hun verbazing, dat zij de kop vormden van een lange en ordelijke rij.

Het bestuur van het Festival vraagt nu de politie om te verhinderen, dat queue wordt gemaakt wanneer het niet nodig is!

WERELDREIZIGER WEER THUIS

Met het K.L.M. vliegtuig „Blauwduif" arriveerde Zondagavond half tien op vliegveld Hato de heer Herbert Gaba, ingenieur van de „Lago Oil and Transport Company" Aruba.

Bij de douane bleek al direct welk een reis deze 30 jarige Amerikaan achter de rug had. Uit zijn koffers kwamen de merkwaardigste voorwerpen te voorschijn; een bonte shirt uit Hawai, Javaans zilverwerk, kleine pakjes met Chinese opschriften, flesjes met Franse etiketten, snuisterijen van over de hele wereld.

„Hoe kwam U ertoe deze reis te maken" vroegen we hem. „Wel", zei de heer Gaba, ik was tijdens de oorlog in het Amerikaanse leger op Nieuw Guinea en ik wilde altijd nog eens een bezoek brengen aan Australië. Waar ik geboren ben? In Lincoln Nebraska. Vanuit Aruba ben ik daar eerst heen gevlogen om mijn vader te bezoeken.

Via New York waar ik mijn papieren in orde heb gemaakt naar San Francisco, een prachtige stad met van die leuke trammetjes die de steile heuvels beklimmen. Toen een flinke oceaan vlucht naar Hawai en de beroemde Waikiki beach. Wel onder ons gezegd, geef mij het strand van Aruba maar.

Op de Fiji eilanden was de hele politiemacht in nationaal costuum. Ter ere van de Police Commissioner hadden ze zich op de meest wonderlijke manier toegetakeld met fel gekleurd crepe papier.

In Sydney en Melbourne ben ik het langst gebleven. Weet U wat zo aardig was. Ik trof daar juist een K.L.M. vliegtuig een Constellation aan dat een groep emigranten naar Australië had gebracht. Nadat ik enkele vrienden had bezocht ben ik doorgereisd naar Djakarta. Wat de mensen daar allemaal niet in de rivier, de kali, uitvoeren; ze baden erin, wassen er hun vuile goed in en smijten er hun afval in. De Javaanse danscostuums en sarongs vond ik prachtig maar ik heb dergelijke dingen niet gekocht, waar had ik alles moeten laten.

Wel heb ik overal aardige souvenirs gekocht.

In Singapore bezocht ik een Chinees theater in Bangkok genoot ik van een Siamees ballet en heb ik me kostelijk vermaakt bij een Siamese box match waarbij met handen en voeten werd gewerkt en flinke trappen werden uitgedeeld. Bangkok met de prachtige tempels en vreemdsoortige klederdrachten was wel het meest interessante punt van mijn gehele reis.

In Calcutta zag ik aan de Ganges een crematie waarbij de as van de overledene over de rivier wordt gestrooid. Via Karachi en Cairo kwam ik in Rome aan. Ik bezocht het Vaticaan en alle bekende historische plekjes.

In Geneve, mijn volgende stopplaats, heb ik een tocht gemaakt per raderboot over het prachtige meer. En toen ik toch de smaak van het varen beet had, in Amsterdam een tochtje door de oude grachten. De maaltijd in het alleraardigste Oud Hollandse Restaurant „De vijf Vliegen" was wel een van de beste van mijn hele reis. Tenminste als we de maaltijden aan boord van de K.L.M. vliegtuigen niet meerekenen.

Londen stond ook op mijn programma; Buckingham Palace, Piccadilly Circus en voor ik het wist zat ik alweer in de Folies Bergere in Parijs.

Ik probeerde mijn geluk aan de speeltafel te Monte Carlo. Even maar, want ik verloor slechts 100 Francs.

In Nice ben ik weer aan boord gegaan voor mijn laatste grote oceaanvlucht naar Paramaribo, waar ik Zaterdag aankwam. Ik ben er nog een dagje gebleven, dat ging zo gemakkelijk met het ticket dat ik had en nu dus morgen vroeg met de eerste plane naar Aruba en dan maar weer aan het werk.

Ik ben benieuwd naar mijn kleurenopnamen. 12 rollen van 36 opnamen heb ik gemaakt. Of ik nog meer reisplannen heb? Wel het is me goed bevallen maar ik heb toch nog 2 jaar de tijd tot mijn volgende verlof".

VERRASSING VOOR K.L.M.-GEZAGHEBBER

Toen K.L.M.-gezagvoerder J. v. d. Made Vrijdagmiddag jl. per Constellation uit New York op Schiphol arriveerde, wachtte hem een aardige verrassing. Namens het G.C.A.-personeel op Londen Airport werd hem nl. een waardevolle aansteker met inscriptie overhandigd, in verband met het feit, dat hij zeer onlangs met zijn K.L.M.-Convair als 10.000 ste de G.C.A. (Ground Controlled Approach) landing uitvoerde op het genoemde Londense vliegveld.

De G.C.A. is het op Londen Airport in gebruik zijnde landingssysteem, waarbij de vliegtuigen, die door beambten op de grond op het radarscherm worden gevolgd, worden „binnengepraat".

VIER KONINGINNEN EN GEVOLG ARRIVEERDEN OP VLIEGVELD SCHIPHOL

Vier emigrerende bijenkoninginnen arriveerden dezer dagen per K.L.M.-vliegtuig uit Londen op het Amsterdamse vliegveld Schiphol. Ze waren omringd door 60 werkbijen, die zich

NED. BEGROTINGSTEKORT 785 MILLIOEN

Waarvan 2/3 voor defensie

De Nederlandse minister van Financiën heeft in een tweetal Nota's aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal mededelingen gedaan enerzijds ten aanzien van de voorgenomen bezuinigingsmaatregelen en anderzijds over de budgetaire vooruitzichten van het lopende jaar.

De gehele begroting is aan een nauwgezet onderzoek onderworpen. Daarbij is zowel aandacht geschonken aan bezuinigingen op het Staatsapparaat als aan inkrimping en uitstel van bestaande voorzieningen en het achterwege laten van voorgenomen nieuwe maatregelen.

Dit onderzoek heeft tot het resultaat geleid dat, vergeleken met het door Prof. Lieftinck in zijn brief van 21 October 1950 aan de Tweede Kamer gegeven begrotingsbeeld, een beperking van uitgaven kon worden bereikt van ƒ 219 millioen, namelijk ƒ 113 mill. op de gewone dienst, ƒ 88 mill. op de buitengewone dienst no. 1 en ƒ 18 mill. op de buitengewone dienst 2 (kapitaaldienst).

Op het totaal der bovenvermelde bezuinigingen van ƒ 219 mill. bedragen de reële bezuinigingen ƒ 117 mill. of 53 procent, de verlaagde ramingen ƒ 83 mill. of 38 procent en het achterwege laten van voorgenomen nieuwe maatregelen ƒ 19 mill. of 9 procent.

In zijn tweede Nota, inzake de budgetaire vooruitzichten voor het lopende begrotingsjaar, geeft de minister van Financiën een samenvatting van uitgaven en inkomsten. Hierbij wordt rekening gehouden zowel met de gunstige als met de ongunstige factoren, welke zich sinds 21 October hebben voorgedaan. Wat betreft de militaire uitgaven wordt vermeld dat het totaal in 1951 tot ƒ 1.500 mill. zal moeten worden opgevoerd. Additionele credieten van ƒ 466 mill. zullen moeten worden aangevraagd, waarvan ƒ 192 mill. ten laste van de Buitengewone Dienst No. 2 (Kapitaaldienst), zodat voor de Gewone Dienst ƒ 274 mill. resteert.

In de civiele sector moet rekening worden gehouden met meerdere uitgaven tot een bedrag van ƒ 224 mill., waarvan ƒ 69 mill. voortvloeien uit de laatste loonronde en de daarmede verband houdende compensaties ƒ 76 mill. uit de nieuwe verhouding met Indonesië.

In totaal voor de civiele en militaire sector bedraagt de stijging voor de Gewone en Buitengewone Dienst gezamenlijk ƒ 498 mill., maar zij wordt gedeeltelijk gecompenseerd door een hogere raming der middelen, want de belastingen worden ƒ 361 mill. hoger gesteld dan op 21 October 1951.

....en dit zijn Uw juiste adressen voor...
....and here are your best adresses for....

A

ABONNEMENTEN OP ALLE TIJDSCHRIFTEN
Aruba Boekhandel
Gebr. de Wit
Nassaustr. - Oranjestad
Telefoon 1273

ALL YOUR NEEDS
„Esquire", Mainstr. 65
Telefoon 5112
San Nicolas

B

BACARDI
El mejor ron del Mundo
Jan G. Eman,
Nassaustr - Oranjestad

BEER SCHLITZ
Aruba Trading Company

BOEKWERKEN OP ELK GEBIED
Aruba Boekhandel
Gebr. de Wit
Nassaustr. - Oranjestad

BOOKS
Aruba Bookshop
De Wit Brothers
Nassaustr. - Oranjestad
Phone 1273

BRILLEN
U weet, U krijgt ze het snelste bij Kan, Nassaustraat, Tel. 1193.

C

CHOCOLADE en BONBONS
Hollandse en Engelse Chocolade steeds voorradig bij
BOTICA ARUBA
Oranjestad

CIGARETTES CHESTERFIELD
Aruba Trading Company

CLAPP's BABYFOOD
The best for your baby. Available at the leading groceries.

D

EEN HEERLIJK DINER
in een prettige en gezellige omgeving? Dan naar SCALA, Nassaustraat 54—56, Tel. 1762

DRUKWERK
Beter en Goedkoper bij de Aruba Drukkerij
Gebr. de Wit
San Nicolas - Oranjestad

E

ELECTRISCHE MATERIALEN, FITTINGS en APPARATEN
C. L. Jullao,
Hendrikstraat 1
Oranjestad

F

FOTO-ALBUMS en FOTO-HOEKJES
Aruba Boekhandel
Gebr. de Wit
Nassaustr. - Oranjestad

„FRIDOR"
Vol-automatische electrische naaimachine
Mario S. Arends N.V.
Oranjestad

FROZEN MEATS, FRESH FOODS
Jan G. Eman,
Nassaustr. - Oranjestad

FURNITURE, HOME and OFFICE
at Neme's.

G

GEBAK
Rainbobakery
Oranjestad, Phone 1327
San Nicolas, Phone 5064

GESCHENKEN
ter gelegenheid van Geboorte, Verjaardagen, Verloving, Trouwen, Jubileum, U slaagt altijd bij Kan, Nassaustraat, Tel. 1193.

GENEESMIDDELEN
Uitgebreide voorraad te Uwer beschikking bij
BOTICA ARUBA
Oranjestad

GRAMOFOONPLATEN
Spaanse, Engelse en Papiamento
Cappy's, Nassaustr. 80, Tel. 1629

GROCERIES
Nic. Habibe Jr.
Oranjestad

H

HANDTEKENING- en DATUMSTEMPELS
Aruba Boekhandel
Gebr. de Wit
Nassaustr. - Oranjestad

HORLOGES
Zowel voor Dames als voor Heren, de beste merken bij Kan, Nassaustraat, Tel. 1193.

HUISHOUDELIJKE ARTIKELEN
Warenhuis van der Ree,
Oranjestad

I

IETS BIJZONDERS
voor de Boterham:
Slagerij PRIEM,
Kerkstraat, Oranjestad

J

JEWELRY
„The Pearl of the Orient"
Watches and Novelties
Leo Berlinsky
San Nicolas - Oranjestad

K

KANTOORBOEKEN
Aruba Boekhandel
Gebr. de Wit
Nassaustraat

KAYSER and FRAZER AUTO'S
Agent for Aruba
Arturo M. Arends
Korteweg, Phone 1073

L

EEN GOEDE LUNCH
in een gezellige omgeving? Dan naar SCALA, Nassaustraat 54—56
Tel. 1762

M

MAGAZINES
Aruba Post, Mainstreet,
San Nicolas

MARCONIPHONE, RADIO and SUPPLIES
Sales and Service,
Van Slobbestraat 9
San Nicolas

MEAT
Nic. Habibe Jr.
Aruba

N

NESBITTS ORANGE
Aruba Bottling Comp.
Phone 1640

O

P

PAINTS Mc. QUADE
Aruba Mercantile Comp.
Phone 1544

PARLOPHONE and ODEON RECORDS by Victor Sylvester
Marconiphone Radio
Sales and Service,
Van Slobbestraat 9
San Nicolas

PERMANENT-WAVE
Dames Kapsalon
„CHARME",
Marnixstraat 20
San Nicolas

PHILIPS RADIO's
Marchena Moron and Comp.
Palais Royal, Aruba

Q

R

RADIO'S, RECORDS, REFREGERATORS
at Neme's

RECEPTEN
Wat Uw arts voorschrijft is aanwezig bij
BOTICA ARUBA
Oranjestad
Vlotte afwerking en coulante bediening

REFREGERATORS „ADMIRAL"
Aruba Mercantile Comp.
Phone 1544

RIJWIELEN en ONDERDELEN
J. E. P. Cabenda & Co.
Oude Schoolstraat,
Tel. 1539, Oranjestad

S

SCHRIJFBEHOEFTEN
Cahiers, Blocs, Registers, Potloden, Inkten, enz. Aruba Boekhandel
Gebr. de Wit

SEARS ORDER OFFICE
Arturo M. Arends,
Korteweg, Phone 1073

STEMPELS
Elk gewenst model, levering met 14 dagen.
Aruba Boekhandel,
Gebr. de Wit, Oranjestad

T

TIRES, TUBES, FIRESTONE
at Neme's

TOILETARTIKELEN
Zeer grote sortering te verkrijgen bij
BOTICA ARUBA
Oranjestad

U

UNDERWOOD TYPEWRITERS
Marchena Moron and Comp.
Palais Royal, Aruba

UURWERKEN
onder volledige garantie, Kan, Nassaustraat. Tel. 1193.

V

FRESH VEGETABLES
Nic. Habibe Jr.
Aruba

VARKENS- en RUNDVLEES
Holfa
Oranjestad Tel. 1254
San Nicolas, Tel. 1551

W

X

IJ

Z